

Kto prišiel, neol'utoval...

Pekné sobotné popoludnie sa nieslo v duchu prichádzajúcich sviatkov, ale aj druhého kola prezidentských volieb. No a samozrejme aj u pilnejších drienovských hospodárov jarnými prácami v záhradkách a stavebníkov na rozrobených stavbách. Okrem spomínaných činností však v obecnom dome čakalo vnímavejších občanov prekvapenie od členov kultúrnej komisie. Pripravili výstavu svadobných fotografií dvojíc, ktoré si povedali svoje „áno“ už minimálne pred štyridsiatimi rokmi. A v sále na pripravených stoloch čakali na spomínajúcich návštevníkov štyri desiatky zožltnutých a kolorovaných fotografií, so svadobčanmi v staromódnych odevoch a odhodlanými výrazmi v tvárach. Aký život

ich bude čakať? Bolo zaujímavé pozorovať atmosféru prvej polovice dvadsiateho storočia (ba aj z konca devätnásteho storočia!) vyžarujúcu z fotografií v starých zarámovaných obrazoch. Hoci nepochádzam z Drienova, za tých pár rokov som spoznal väčšinu ľudí a pri pohľade na svadobčanov som niekedy aj po uplynutí doby dvoch, troch generácií spoznával niektoré rysy tváre, ktoré majú aj súčasní občania. Od svojich predkov si zobrali črty tváre, ktoré prezrádzajú, z ktorej vetvy pochádzajú. Bola to pekná „detektívna“ metóda, ktorá obohatila a spríjemnila popoludnie nejednému občanovi. A ak mali problémy so zrakom, bola v pohotovosti rýchla pomoc určená na zaostrenie zraku...či už kávačka, chlebič, škvarky, masť, cibula, minerálka alebo slnko schované v kvalitných nápochoch. Prijemné hostesky (žiačky našej školy) informovali tápajúcich o koreňoch dvojíc, ktoré návštevníci nespoznávali. Neoceniteľné rady návštevníkom poskytli aj tunajší rodáci p. Vancová a p. Bardák, ktorí nezaváhali na žiadnu z historických fotografií.

Kto sa pokochal fotografiami, mohol sa presunúť k stolom, na ktorých vystavovali svoje práce modelári z celého východného Slovenska. Papierové i plastové, lietadlá, lode, autá, hrady, figúrky... to všetko stálo za návštevou a „stratu“ hodinky zo svojho voľného času. Aj chlapci-modelári neľutovali, že prišli. Veľmi si pochvaľovali pohostinnosť drienovčanov a ich záujem o výstavu. Aj keď osobne nesúťažili, našli si čas na vzájomné rozhovory, výmenu skúseností z modelárskej činnosti, ba venovali sa aj zvedavým otázkam niektorých návštevníkov. A aj o to šlo. Treba pripravovať nástupcov, ktorí budú pokračovať v tejto krásnej a zaujímavej činnosti. A popritom sa stihli venovať aj hodnoteniu v tradičnej súťaži o najchutnejší plod slnka, ktorý znovu (po dvoch rokoch) vyhral náš vedúci kultúrnej komisie. Blahoželáme a prajeme ďalšie úspechy.

Takže kto nebol, môže ľutovať. Možno takéto podujatie zopakujeme o rok, dva a ešte rozšírime napríklad na rodokmene. Pátrajte po svojich predkoch, zhromažďujte materiály a fotografie. Čo vy nato???

Peter Illiáš

Pán starosta, na slovíčko

Výstavba vodovodu sa končí. Kedy a ako sa budeme napájať na vodu?

Vodovodné prípojky bude možné zriadiť po kolaudácii vodovodu. Stavba musí byť skolaudovaná najneskôr v septembri tohto roku. Všetko však nasvedčuje tomu, že to bude skôr, hneď, ako sa ukončia opravy a asfaltovanie ciest. O odovzdaní vodovodu do prevádzky budeme občanov včas informovať. Postup pri napájaní sa na novú vodovodnú sieť bude iný ako doteraz.

Občania bývajúci na ulici Osloboditeľov, kde je v prevádzke staršia, už hotová vetva vodovodu, musia najprv podať na VVS (Východoslovenská vodárenská spoločnosť a.s. stredisko Prešov, Jarková 31) žiadosť na zriadenie vodovodnej prípojky. Súčasťou žiadosti je aj projekt, ktorý si musí zabezpečiť občan sám. Po schválení žiadosti a napojení vodomernej šachty nasleduje podanie žiadosti na montáž vodomeru, na základe ktorej VVS uzavrie s budúcim odberateľom zmluvu o odbere vody a namontuje vodomer. Technické podmienky a postup pri zriaďovaní prípojky sú k dispozícii aj na Obecnom úrade v Drienove, kde si ich občania môžu vyzdvihnúť. Konkrétne informácie Vám podajú na „Zákazníckom centre VVS“ na Jarkovej 31 v Prešove.

Postup pri napájaní sa na novú vetvu vodovodu, ktorá bude odovzdaná do užívania tohto roku, bude jednoduchší. Na tejto vetve sú už v rámci jej výstavby zabudované koncové ventily na hranici pozemku budúceho užívateľa. Pre napojenie už nebude potrebné podávať žiadosť na zriadenie vodovodnej prípojky, ani dokladať jej projekt. Občania budú podávať len žiadosť na montáž vodomeru. VVS pri montáži vodomeru

urobí aj napojenie vodomernej šachty na koncový ventil. Technické podmienky pre montáž zatiaľ ešte nie sú schválené, preto je treba konzultovať postup so zákazníckym centrom VVS.

Je pravda, že na školskom dvore sa bude stavať ihrisko na viac druhov športu s umelou trávou?

Ešte v roku 2007 sme podali na Úrad vlády SR žiadosť o dotáciu na výstavbu multifunkčného športového areálu s umelým trávnikom, mantinelmi a umelým osvetlením. Pre rok 2009 nám „Komisia pre mládež a šport pri Úrade vlády SR“ schválila dotáciu vo výške 40 tis. € (1,2 mil Sk). Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí vo februári tohto roku schválilo dofinancovanie stavby vo výške cca 34 tis. € (1 mil Sk) z rozpočtu obce. Zmluva o dotácii s úradom vlády ešte nie je podpísaná, no splnili sme už všetky podmienky, ktorými je jej uzatvorenie podmienené. Máme vypracovanú projektovú dokumentáciu, stavebné povolenie a chceme pripraviť podkladové vrstvy ihriska tak, aby sme v letných, najneskôr v jesenných mesiacoch mohli montovať zariadenia pre vybrané druhy športov. Na ihrisku bude možné hrať futbal, volejbal, tenis a pod. V zime bude možné využiť plochu na klzisko s prírodným ľadom, ak na to budú podmienky.

Areál budú využívať deti základnej školy v čase vyučovania, ale aj ostatní obyvatelia obce v popoludňajších a večerných hodinách. Verím, že ihrisko priláka k športu mladšie aj staršie vekové kategórie a bude plne využité.

Stalo sa nestalo v Drienove

Miniaturky zo života

Pred štyridsiatimi rokmi som bol taký odrastenejší pubertiak. Bol veľkonočný pondelok a ja s partiou podobných som chodil po oblievačke. Keď sme na dvore pooblievali kamarátku Martu, pozvala nás do kuchyne na malé pohostenie. Mali tam aj inú návštevu. Iste si mnohí Drienovčania pamätajú Cigánku Teru. Bola to práve ona. Nebolo to nič nezvyčajné. Rómsko – gadžovské osudy boli poprepletané rôznym spôsobom. Najčastejšie to asi bola pomoc na gazdovstve ešte z čias pred združtevením.

Tak sme sa tam na chvíľu pekne usadili, ponúkli nás štamprlíkom slivovice, zajedli sme to šunkou, klobáskou a syrkom a porozprávali sme sa. Tera s nami začala hrať takú hru, či nás pozná po našich rodičoch. Ty si ten, ty asi ten, až som prišiel na rad ja. „A ti si či? Dajak ce ňepozam.“

„Ta ja som Vancov.“

„A chtereho Vancu?“

„Ta Janku, teho šandara.“

Tera sa odrazu nefalšovane zaradovala, že ma spoznala a že má ku mne troška bližší vzťah ako ku ostatným: „Ta ja už znáám, šak ja tvojeho oca brata vicala!“

Viete si predstaviť ako som sa, súc v tom najlepšom pubertálnom veku, potešil z takéhoto vyznania starej Cigánky pred kamarátmi a dievčaťom. V skutočnosti na tom nebolo nič zlé. Tera len chcela povedať, že dojčila môjho strýka, keď s tým moja babka mala problém. Ale, ako som správne predpokladal, moji kamaráti z toho mali poriadnu srandu a ešte dlho si ma preto doberali.

Jozef Vanca

Z pamätnej knihy obce Drienov

Strana 85, zapísané v roku 1937

Podpisy: Reverend Joseph P. Straka

Reverend F. S. Štepanov

Vyššie podpísaní rkat. d. farári, rodom Slováci zavítali k nám zo Spoj. štátov. Dôstojný pán Jozef Straka je drienovským rodákom, ktorý ešte ako malý žiak zanechal rodnú dedinku. Menovaní na svojom aute precestovali našu Republiku. U nás a najmä na fare mali sa dobre, a tešili sa popularite.

Podpisy: Széchényi Gyorgy gróf

Széchényi Zichy? Anastasia

Dňa 14. sept. 1937 zavítali k nám vyššie podpísaný gróf a jeho manželka. Menovaný gróf je tátorom drienovského veľkostatku. Jeho majitelia sú mladí synovia.

Odvod

Dňa 18. feb. pri pravidelnom odvode v Prešove z 19 v tunajšej obci uznaných boli spôsobilými k činnej službe vojenskej 7mi.

Očkovanie psov

Dňa 29. aug. bolo u nás zaočkovaných vyššie 100 psov proti besnote. Zverolekárovi za sérum obec vyplatila 1500 Kč.

Budova na Bielej hline

Na Bielej hline prvý dom si sám vybudoval chudobný tesár Alexander Pfeffer.

Úcta patrí učiteľovi!

Aby sa mohol deťom rozdávať, zachováva si pedagóg po celý život schopnosť vnímať krásu a nachádzať neustále nové impulzy pre svoju prácu.

Nečaká za ňu veľké slová vďaky, odmenou je mu radosť detí nad prežitým úspechom z poznania, získané vedomosti či pozdrav na ulici od tých, ktorí pred rokmi opustili jeho školu. A predsa, kytičky snežienok z detskej ruky, poďakovanie rodičov sa stali súčasťou pozastavenia pedagogických kolektívov na začiatku každej jari.

Deň učiteľov je nielen oslavou poctivej práce každého kto sa podieľa na výchove a vzdelávaní detí, ale aj príležitosťou k zamysleniu nad dosiahnutými výsledkami.

Predškolská výchova vytvára základy k úspešnému splneniu poslania: pripraviť deti na život, na prácu, pestovať v nich lásku k vlasti, úctu k rodine, k hodnotám, ktoré vytvorili predchádzajúce generácie, viesť ich k pracovitosti, čestnosti.

V povolani učiteľky materskej školy sa organicky spája poslanie ženy – matky – učiteľky. Preto niekedy pre nezainteresovaného pozorovateľa, pre rodiča, styk so školou začína i končí privádzaním a odvádzaním dieťaťa z materskej školy, môže sa zdať práca v tomto prvom školskom zariadení nenáročná. Súčasná MŠ, v ktorej si práca vyžaduje od človeka veľa, ba možno povedať všetko. Práca učiteľky sa musí

Spoločenská kronika

V prvom štvrtroku roka 2009 gratulujeme týmto jubilantom:

K 60-tým narodeninám

02. 05.	Mária Demeková	Košická 4
08. 05.	Jozef Kišiday	Kvetná 45
19. 05.	František Piatka	Letná 12
21. 05.	Mária Klajberová	Košická 14
22. 05.	Milan Gábor	Mlynská 29
16. 06.	Imrich Porvažník	Letná 20

K 70-tým narodeninám

06. 06.	Elena Gromošová	Nám. kpt. Nálepku 1
---------	-----------------	---------------------

K 80-tým narodeninám

05. 04.	Irena Andraščíková	Okružná 33
11. 04.	Helena Kojnoková	Jarková 19
17. 05.	Štefan Šarišský	Tehelná 25

Medzi nami víťame nových občanov:

02. 03.	Dávid Balog	Pod Dvorom 11
19. 03.	Tomáš Balog	Pod Dvorom 18

Navždy sme sa rozlúčili:

25. 02.	Barbora Kmecová, 90-ročná	Revolučná 12
25. 02.	Mária Sokolová, 58-ročná	Kvetná 37
05. 03.	Jozef Dudek, 70-ročný	Okružná 35
15. 03.	Justína Orlovská, 84-ročná	Záhradná 13
31. 03.	František Čontofalský, 80-ročný	Kvetná 33
04. 04.	Imrich Sakala, 79-ročný	Záhradná 15

Bavíme sa s občasníkom

Na hodine fyziky: „Telesá sa teplom roztahujú a zimou sťahujú... Vie niekto povedať príklad?“
 „...Nooo, že prázdniny sú v lete dlhšie ako v zime.“
 Škót sa rozčuľuje nad zápisom učiteľky, že jeho syn nenosí pomôcky na zemepis. „Povedz jej, že kým je vo svete situácia taká neistá, tak ti žiadny atlas nekúpim!“

Profesor študentovi: „Kolega, vy pomaly chodíte, pomaly robíte, pomaly myslíte. Robíte vôbec niečo rýchlo?“
 „Áno, rýchlo sa unavím.“
 Syn priniesol zo školy poznámku: „Váš syn nič nevie.“
 Druhý deň učiteľka číta v žiackej knižke: „Práve preto ho posielame do školy.“

v jednote spájať materský cit, trpezlivosť a láska s požadovanými vedomosťami a s pedagogickým majstrovstvom. Každý učiteľ sa trezivo a cieľavedome usiluje, aby každé dieťa prichádzalo do svojej školy rado, aby sme v ňom rozvinuli ušľachtilé city lásky k rodičom, priateľom i k svojej rodnej vlasti, aby sme mu vštepovali základné návyky správania, naučili ho žiť v kolektíve a súčasne pripravili na plynulý prechod do základnej školy.

Deti z MŠ, obklopené nádhernou prírodou a prostredím, oplácajú trpezlivosť a lásku učiteľiek MŠ tým, že do MŠ chodia s radosťou a tešia sa z toho čo im p. učiteľky pripravujú. Neodmysliteľnou súčasťou života v našej MŠ sú rôzne spoločenské akcie. Rozlúčka so zimou, vynášanie Moreny (fotografie na www.drienov.sk) a víťanie jari sa deti na brehu rieky Torysy symbolicky rozlúčili s pani zimou a privítali jar pesničkou. Prišla jar. Aj v tomto ročnom období čaká naše deti množstvo akcií, ktorými sa snažíme spestriť pobyt detí v MŠ, plníme úlohy z plánu školy podporujúcej zdravie, MŠ pre svoju polohu a krásnu prírodu, svedomitou prácou učiteľiek získala certifikát ŠPZ. To všetko obnáša dobrú spoluprácu kolektívu s rodičmi a zriaďovateľom a množstvo dobrých nápadov a príprav rôznych aktivít. Za to všetko patrí veľké poďakovanie učiteľom nielen v MŠ Drienov ale aj všetkým učiteľkám MŠ na celom Slovensku.

Anna Hnatová, riad.MŠ v Drienove

Na zamyslenie

Svet v týchto dňoch napreduje tak rýchlo; ak dakto vraví, že sa niečo nedá urobiť, zvyčajne ho preruší niekto, kto už na tom pracuje.

Elbert Hubbard

20. výročie smrti o. Ladislava Štimu

Spomienka na správcu drienovskej gréckokatolíckej farnosti

Do života gréckokatolíckej farnosti v Drienove sa v 20. stor. nezmazateľne zapísali dve osobnosti. Bol to najprv prvý správca gréckokatolíckej školy v Drienove Alexander Demjančík a tiež prvý správca drienovskej gréckokatolíckej farnosti o. Ladislav Štima. Alexander Demjančík prišiel do Drienova začiatkom minulého storočia. Pochádzal buď z Vranovského Čemerného alebo z Čičavy. Do Drienova ho vyslal vtedajší prešovský biskup Ján Valyi, ktorý ho menoval za prvého správcu novozaloženej gréckokatolíckej školy v Drienove. Bol však nielen učiteľom, ale aj kantorom a jeho úlohou bolo tiež prehliadať u drienovských gréckokatolíkov lásku k prastarému slovanskému cyrilometodskému obradu.

Až do r. 1902 totiž drienovskí gréckokatolíci nemali vlastný chrám. Drienov bol filiálnou obcou farnosti Varhaňovce a gréckokatolícke bohoslužby sa konali len každú tretiu nedeľu v sakristii rímskokatolíckeho kostola. Drienovskí gréckokatolíci preto v tom čase poznali svoj obrad len veľmi povrchné. Situácia sa zmenila v r. 1903, keď sa začala stavať nová cerkev a o krátky čas aj gréckokatolícka škola.

Keďže v Drienove nesídlil gréckokatolícky farár, starostlivosť o život a výchovu gréckokatolíckych veriacich a ich detí mal prevziať ich učiteľ. Alexander Demjančík sa tejto úlohy v r. 1904 ujal celým svojím srdcom. Blahoslavený biskup Pavol Peter Gojdič sa o ňom už po dlhom čase jeho účinkovania vyjadril, že síce nemá v Drienove gréckokatolíckeho kňaza, ale tamojší učiteľ vykonáva drienovským veriacim takú istú službu ako farár i učiteľ dohromady. Bola to skutočne pravda. Dodnes žijú pamätníci, ktorí spomínajú na jeho múdrosť a zároveň aj širokú odbornosť, s ktorou pripravoval deti na budúci život. Nečudo, že za jeho pôsobenia zaznamenávame prvých stredoškolských ale aj vysokoškolských študentov z Drienova. Alexander Demjančík bol nielen vynikajúcim učiteľom. Bol aj vynikajúcim kantorom a muzikantom. Vefa sa venoval najmä cirkevnému spevu, ktorý u drienovských gréckokatolíkov dodnes tvorí veľkú časť ich duchovnej kultúry.

Jeho veľkou túžbou bolo, aby v Drienove vznikla samostatná farnosť, s vlastným farárom. Jeho sen sa začal naplňovať, keď stretol mladého bohoslovca z užhorodského kňazského seminára, Ladislava Štimu. Ladislav Štima pochádzal z vtedajšej Podkarpatskej Rusi, z obce Kľačanovo, ktorá sa nachádza blízko Mukačeva. Narodil sa 15.4.1913. Od detstva bol polosirou, vychovávala ho spolu s jeho bratom len matka. Jeho životný osud a tiež to, že mladý Štima má krásny tenor a zároveň bol vynikajúcim študentom pánovi správcovi Demjančíkovi veľmi imponovalo. Za krátky čas vzniklo medzi ním a mladým klerikom vzácné priateľstvo, ktoré bolo nakoniec spečatené aj tým, že si Ladislav Štima vzal za manželku najstaršiu správcovu dcéru Oľgu. Ladislav Štima bol za kňaza vysvätený 12.7.1939. Krátky čas pôsobil na Podkarpatskej Rusi a už od r.1945, po založení drienovskej gréckokatolíckej farnosti sa stal jej prvým správcom.

Bolo to splnenie veľkého sna pána správcu Demjančíka. On sa ho však už nedožil, pretože ešte v r.1942 náhle zomiera na liečení vo Vysokých Tatrách. Správa o jeho smrti sa do Drienova dostala počas odpustovej slávnostnej liturgie, ktorú v tom roku slávil blahoslavený biskup Pavol Peter Gojdič. Drienovčania ešte dodnes spomínajú, že namiesto radostnej atmosféry archijerejskej slávnosti sa v tom roku ozýval žalostný plač celého chrámu.

Sen Alexandra Demjančíka však nezomrel, ale pokračuje v mladom kňazovi Ladislavovi Štimovi, ktorý sa nakoniec v r.1945 aj stáva prvým správcom novozaloženej drienovskej farnosti. Jeho blahodarné účinkovanie však trvá len päť rokov. 28.apríla 1950 sa totiž odohrala jedna z najväčších absurdít novodobých dejín. V ten deň komunistická vláda administratívnym úkonom a proti vôli veriacich zrušila Gréckokatolícku cirkev a pričlenila ju k cirkvi pravoslávnej. Drienovskí gréckokatolíci sa tak zvečera do rána dozvedeli, že už nie sú gréckokatolíci, ale bez toho, aby sa ich niekto na niečo pýtal sa stali pravoslávni. Tento akt doprevádzal aj násilný zákaz pôsobenia gréckokatolíckych kňazov a vykonávania gréckokatolíckych bohoslužieb.

Drienovskí gréckokatolíci tento akt násilia neprijali, ale aj naďalej zostali gréckokatolíckmi. Za krátky čas sa preto museli zatvoriť aj dvere drienovskej cirkvi a ich kňaz Ladislav Štima, ktorý neprijal pravoslávie, musel odísť do výroby. Na celých osemnásť rokov gréckokatolícka cerkev v Drienove násilne zostala nemá. Dnes sa to zdá priam

neskutočné, ako ďaleko sa odvážila násilná komunistická moc. Neváhala siahnuť ani na to najintímnejšie v živote človeka, čím určite je aj jeho náboženské presvedčenie.

Z tohto obdobia mi dovoľte krátku osobnú spomienku zo začiatku šesťdesiatich rokov. Tá prvá sa týka môjho ranného detstva. Ako dieťa som navštevoval materskú školu v mojej rodnej obci, v Drienove. V tom čase som ani netušil, že sa nachádza v budove bývalej gréckokatolíckej školy. Už ako dieťa ma však zaujalo to, že hneď v blízkosti, pár metrov od materskej školy sa nachádzal kostol, ktorý bol od priestorov školy oddelený vysokým, zarasteným plotom, takže sme sa ako deti k nemu nemohli dostať. Jedného dňa však od neho ktosi zväzal seno a bráničku nechal otvorenú. Ja som konečne mohol ukoiť svoju zvedavosť a dostať sa k nemu bližšie. Keď som prešiel za plot, zrazu ma opantal taký zvláštny pocit. Opustený chrám už zjavne chátral, plechová strecha bola zhrdzavená, z múrov opadávala omietka. Cez okno som zarezal niečo z interiéru. Až oveľa neskôr som sa dozvedel, že to bola kazateľnica. Celá tá atmosféra na mňa ako na dieťa pôsobila veľmi pochmúrne a ani neviem ako som z tohto prostredia doslova zutekal. Až od rodičov som sa vtedy dozvedel, že je to gréckokatolícky chrám, v ktorom sa nesmú konať bohoslužby. Prečo, tomu tak bolo, som v tom čase dobre nerozumel. Odvtedy však viem, že mŕtvy chrám je pochmúrnejší ako mŕtvy človek.

Situácia sa zmenila v r.1968. Dubčekovskú „pražskú jar“ využili aj gréckokatolíci pre legalizáciu svojej cirkvi. Aj do gréckokatolíckej cirkvi v Drienove sa tak mohol znova vrátiť život. Aj z tohto obdobia mám krátku spomienku. Udalosť obnovenia gréckokatolíckej cirkvi doprevádzala v Drienove mohutná slávnosť, spojená s odovzdávaním gréckokatolíckych veriacich rímskokatolíckym farárom, o. Františkom Dolákom, farárovi gréckokatolíckemu, ktorým sa znova stal o. Ladislav Štima. Gréckokatolíci totiž počas osemnásť rokov pokusu o likvidáciu gréckokatolíckej cirkvi chodili na bohoslužby a prijímali sviatosti v rímskokatolíckej farnosti.

Po slávnostnom zhromaždení v rímskokatolíckom chráme sa všetci v sprievode vybrali do blízkeho gréckokatolíckeho chrámu, kde bola po osemnásť rokoch prvý krát svätá liturgia. Naši ľudia s veľkým nadšením a radosťou prijímali túto udalosť. Odvtedy som ich už nikdy nepočul spievať tak, ako v ten deň. Osobitne mi v spomienkach zostal spev piesne Likuj presvjataja Živo i mati...

Vtedy som aj prvý krát stretol gréckokatolíckych kňazov, ktorí spolu s o. Ladislavom Štimom prišli sláviť túto veľkú udalosť. Pamätám si ešte mená niektorých z nich, ktorí sa vrátili, ako sa vtedy hovorilo, „z výroby“. O. Gabriel Stavrovský, farár z Fulianky a okresný dekan Prešovský, o. Štefan Simko, v tom čase farár v Kráľovciach, a o. Metod Székely, farár v Ruskej Novej Vsi. Boli akási iní než tí, ktorých som stretával dovtedy. Tváre a ruky mali poznačené tvrdou robotou a v mnohom mi pripomínali môjho otca. Zo skrine v sakristii povyberali rúcha, ktoré osemnásť rokov nikto nepoužíval. Boli pokrčené a neupravené, vyzerali v nich niekedy až komicky. V celej tej atmosfére však bolo čosi ťažko definovateľné, čo na mňa pôsobilo nesmierne pozitívne a dá sa povedať, že od tejto udalosti som už z cirkvi nikdy neodišiel.

Slávnostné obnovenie činnosti gréckokatolíckej cirkvi však bolo doprevádzané aj jedným smutným faktom. Kým v r.1950 bolo v Drienove okolo 800 aktívnych gréckokatolíkov, v r.1968 ich viac než polovica zostala v rímskokatolíckej cirkvi. Gréckokatolícka farnosť sa tak umenšila viac než o polovicu. O. Štima v tomto boľavom, avšak aj napriek tomu, od r.1968 pokračoval v svojej úlohe správcu gréckokatolíckej farnosti. Táto jeho úloha skončila až v r.1985. Pre problémy so žilami mal dlhé roky vážne problémy s chôdzou. Bolo na ňom často vidieť, ako zatína pri bohoslužbách od bolesti zuby. Aj napriek ťažkému zdravotnému stavu však zostával na svojom mieste, pretože vedel, že na jeho miesto nemá kto prísť. Drienovskí gréckokatolíci však aj napriek jeho ťažkému zdravotnému stavu nikdy neboli ukrátení o duchovnú pomoc Cirkvi. Do dôchodku odchádzal až ako vážne chorý. Nakoniec bol posledných niekoľko rokov svojho života úplne pripútaný na lôžko. Zomrel 24. marca 1989. Nedožil sa už ani novej slobody, ani plnej legalizácie svojej cirkvi.

Pri dnešnej spomienke na výročie smrti tohto vzácného človeka nemožno zabudnúť ani na všetkých ostatných, vzácných ľudí z Drienova, ktorí tvorili najmä detstvo príslušníkov mojej generácie. Boli to väčšinou jednoduchí ľudia. Mali však víziu života, ktorej učili aj nás, svoje deti. V tejto vízii nachádzali aj svoj cieľ. Za všetko im patrí naša vďaka.

o. František Čitbaj

Prajeme Vám príjemné prežitie Veľkej noci, aby Vás duchovné posolstvo týchto sviatkov a blahodarné účinky jarného slnka posilnili a boli Vám na úžitok po celý rok.

Vaša redakcia

Na háklivú tému: vieme čo robia naše deti?

Roky sa na to viac-menej bezmocne pozeráme. Polámané dopravné značky, rozbité tabule, lavičky, vystrájanie na cintoríne, večerné žúrky pri škole a ktovie, o čom všetkom ešte nevieme. Ani pár prípadov dokázaných a potrestaných trestných činov a prečinov nepomohlo. Stále povstanú noví „bojovníci“. Čo sa s tým dá robiť?

Na internetovej stránke našej obce sa koncom minulého roka v návštevných knihách objavilo niekoľko názorov mladých ľudí na takéto chovanie iných mladých ľudí. Túto reakciu vyvolalo nepochopiteľné rozbitie reklamnej tabule firmy PAMPERS, ktorá našej obci darovala detské ihrisko v hodnote 15 000 dolárov, ani nie dva týždne po jeho otvorení.

O to, aby naši drobci vôbec nejaké ihrisko mali, sa postarala mladá mamička p. T. H., ktorá obec do súťaže firmy PAMPERS prihlásila. Ohceme poukázať na to, že nie všetci mladí sa prejavujú ako primitívi, len diela tých niekoľkých primitívov viac bijú do očí. A sú to skutočne primitívi? Čo ak takto na seba chcú upozorniť nejakým spôsobom zanedbávané deti a zodpovedať by sa mali hlavne ich rodičia? Jedna z internetových diskutujúcich nám dovolila svoj príspevok uverejniť v občasníku:

Zdravím všetkých Drienovčanov, ale i ostatných návštevníkov tejto stránky. Nedá mi nereagovať na zverejnené "postrehy" o niekoľko článkoch nižšie - ohľadom našej mládeže! Rieši sa tu čokoľvek (od predavačiek cez susedkyn nos), kde je ihneď akosi podivuhodne veľa reakcií. Ale čudujeme sa, ak nastane nejaký veľký problém, ktorý si naozaj zaslúži viac pozornosti, k tomu sa vyjadrovať nebudeme. Veď načo riešiť dôležité, keď my máme v našom uponáhľanom živote tak veľa maličkovstí, ktoré nás trápia! Ale povedzme si na rovinu, takýto problém, týkajúci sa mladšej generácie, ktorý tu očividne je, netýka sa len skupiny ľudí, ale všetkých - od batoliat až po bábiky. Je to predsa problém spoločnosti a tú tvoríme všetci. Je zarážajúce, že sa nad tým nikto nepozastavuje, a ak, tak iba menšina, ktorá si myslí svoje, ale nevyjadrí sa a ostatní sa tvária, že tu ten problém nie je, aj keď veľa z nás ho ma rovnako pod nosom!

Sama som matkou a myslím si, že dôležitejšie je pre dieťa ukázať mu problém a pomôcť s riešením, ako zakrývať oči a tváriť sa, že MŇA SA TO NETÝKA! Viem o čom je rodičovská láska a túžba dať dieťaťu to najlepšie a pred všetkým zlým ho chrániť - ale ruku na srdce - naozaj ich takýmto správnym chránime, alebo sťažujeme ich budúcnosť tým, že im ukazujeme, ako problémy neriešiť a hádzať ich za hlavu. Ale život

je úplne o niečom inom! Predsa každý musí niešť zodpovednosť za svoje činy a nie je správne, ak zatvoríme oči a tvárime sa, že sa nič nedeje. To chceme mať z našich detí nikdy nedospelých ľudí, bez zodpovednosti, ľahostajných a maximálne nesamostatných? Určite nie, ale tou našou opičou láskou a neustálym pomáhaním ich k ničomu inému nevedieme! Skúsme im ukázať problém a spoločne hľadať riešenia, nie tresty, ale cestu, ako z problému von.

Môj 13 - ročný syn má spolužiakov, ktorí pestujú marihuanu doma. A sú to deti, o ktorých si rodičia myslia, že okrem školy a kostola nepoznajú nič iné. A že ak idú večer vonku, tak si zahrať s kamarátmi futbal. Ale omyl! Čo sa tak trochu viac zaujímať o dieťa, o jeho voľný čas? A ak predsa zistíme, že to naše dieťa nie je sväté a tento problém sa ho bytostne dotýka, skúsme hľadať príčinu a nie hneď trest! Netýka sa to len chalanov, ale i dievčat. Povieme si "zlá partia" pre moje dieťa. Ale veď práve ono je jej súčasťou!

Možno tento príspevok niekomu ublíži, veľa ľuďom stúpne tlak, ale je to jednoducho pravda, o ktorej sa malo hovoriť! Aj moje deti sú súčasťou tejto spoločnosti, aj ony toho veľa "vyskúšali" a tiež ešte možno neviem o všetkom. Ale viem iste, že vďaka komunikácii, ktorá je u nás prioritou, viem toho oveľa viac, ako ktorýkoľvek z rodičov ich kamarátov. Keď prídu v piatok večer kamarátky pre moju dcéru, ja viem, že budú s chlapcami (veď majú 16), viem, kde ju nájdem a sem-tam si urobím na to miesto aj prechádzku. Nie pre nedôveru, ale pre istotu :)) A nájdem ju tam. Viem však aj o tom, že pár dievčat nemôže chodiť trebárs do baru, alebo majú zakázané chodiť na chatu s chlapcami, tak doma klamú rodičov a ich matky spokojne sedia večer pri telke S ISTOTOU, že ich dcéra je práve u kamarátky, veď sú doma jej rodičia, nič zlé sa stať nemôže...

Skúsme sa s nimi viac rozprávať, menej prikazovať a zakazovať, viac, no nenásilne sa zaujímať a určite sa nám otvoria viac. Myslím si, že každý človek, bez ohľadu na vek, sa snaží byť lepším človekom, ak vie, že je pre niekoho dôležitý a niekto sa o neho zaujíma. Z dlhoročnej praxe s deťmi viem a dovoľím si tvrdiť, že naše deti čím ďalej tým menej pociťujú dôležité postavenie v rodine a v spoločnosti, ktorú každý nepriamo triedi na dospelých a na deti. V našom uponáhľanom živote by sme si mali nájsť viac času na to, čo je pre nás najdôležitejšie a najcennejšie - a to sú bezpochyby práve naše deti.

Milí čitatelia, máte možnosť prispieť svojím názorom a možno aj radou do diskusie na túto vážnu tému. K dispozícii máte návštevnú knihu na www.drienov.sk a stránky Drienovského občasníka.

LAS VEGAS, Nevada, USA

Zvuky automatov, rulety, slávnostná atmosféra vo veľkolepých sálach mesta 24 hodín denne, 7 dní v týždni.....nachádzame sa vo svetoznámom centre kasín a (niekdajšom) hlavnom meste mafie – Las Vegas.

Mesto s rozlohou 182,5 km² bolo založené v máji 1905 v spojitosti s dokončením železnice Union Pacific, ktorá viedla z východného na západné pobrežie USA.

Nevada bola prvým štátom, kde boli zlegalizované hazardné hry (r. 1931), v srdci mesta na Fremont Street sa od nepamäti konali tradičné oslavy, prehliadky v štylovom oblečení, rôzne pouličné súťaže a atrakcie, ktoré vytvárali atmosféru Divokého západu, lákajúce turistov.

Mesto je známe svojím nočným životom, dýcha zábavou, je symbolom relaxu a úniku od všedných starostí. Najbohatší ľudia sveta tu utrácajú nemalé peniaze.

V minulosti sem chodievali výlučne fanatický „hráči“ a nakoľko kasína oplývali ťažkými ziskami, ubytovanie, dobrá strava a alkohol boli v meste „za bagatel“.

Táto situácia sa ale za posledných 20 rokov zmenila, keď v meste rapídne stúpol počet víkendových turistov, ktorých hlavným terčom nie je práve hazard. Aj keď hádam ani nenájdeme návštevníka mesta, ktorý by si nezahral partiu rulety, dnešní turisti sú viac orientovaní na úchvatné pouličné atrakcie, ktoré vyčaria úsmev na tvári každého. Prechádzka nádhernou upravenou (aj keď stále viac a viac preplnenou) mestom nám priniesie rozprávkové zážitky.

Na hlavnej ulici STRIP sa môžete prechádzať drahými hotelmi, ktoré sú pospájané s námestiami, každý z nich má svoju osobitosť a štýl hotelu korešponduje s jeho názvom. Najznámejšími hotelmi sú hotel Flamingo, Aladin, Paris, Venezia, Treasure Island, Belagio, New York, Stratosphere, Circus circus. Hotely boli budované od 50tych rokov, no najmodernejšie boli vystavané až v 90tych rokoch, kedy každý rok pribudol 1 hotel s kasínom.

Tak napr. hotel Venezia je pretkaný lagúnami a mostami, je pravou kópiou atmosféry európskych Benátok.

Pri hotele Treasure Island (s kapacitou 3000 izieb) sa každú hodinu odohráva námorná bitka pirátov a britskej fregaty. Scéna je veľmi živá s duniacimi kanónmi a na konci je jedna z lodí potopená. Nad hotelom New York je vybudovaný roller-caster, nazývaný aj dráha smrti, nad hotelom Stratosphere sa zas môžete nechať „vystreliť do vzduchu“. Pri

každom hoteli sa denne usporadúvajú rôzne typické show, takže o zábavu máte nonstop postarané. Je toho také množstvo, že pri týždennej návšteve mesta sa nezúčastníte všetkých atrakcií.

Mesto každoročne navštívi cca 35 miliónov turistov, posledné roky zaznamenali aj rýchly vzrast počtu prístahovalcov, ktorých lákadlom je vidina zisku zo stále narastajúceho turizmu. Všetko to ale prináša mestu nový problém -zásobovanie obyvateľstva pitnou vodou. Zdrojom vody pre mesto je priehrada Hoover Dam, postavená 50km východne od Las Vegas v 30tych rokoch, no tento zdroj začína byť nepostačujúci. Perličkou mesta je „rýchly sobáš“ - v Las Vegas Civic Center sa môžete postaviť s partnerom k okienku iba s občianým preukazom a ste zosobášení. Často sem chodia celebrity využiť túto možnosť, kde unikajú pred verejnosťou, alebo turisti sa sobášia v „afekte“. Takže tieto manželstvá sa často aj tak rýchlo rozpadajú ako sa uzavreli.

Milovníci prírody pocestujú určite niekoľko míľ ďalej, kde za rozhraním Nevady a Arizóny nás uchvátí nezabudnuteľný obraz jedného z najkrajších pokladov americkej prírodnej rezervácie, Grand Canyon, fascinujúci svojou scenériou a farebnosťou.

Grand Canyon vznikol pôsobením rieky Colorado a ustupovaním ľadovca počas viac než 6 mil. rokov (najnovšie výskumy hovoria dokonca o 17 mil. rokov!)

Kaňon je dlhý 277míľ (446 km) šírka sa pohybuje v rozpätí od 6-29 km, hĺbka viac než 6000 feet (1,83km).

Územie bolo kedysi okupované Native Americans – indiánmi, ktorí tu vybudovali svoje usadlosti. Prezident Roosevelt, ktorý bol veľkým obdivovateľom tohto diela prírody a sám sem často chodil na poľovačky, vyhlásil v r. 1908 toto územie za národnú rezerváciu.

Toto krásne územie bolo tiež využívané na nakrúcanie mnohých filmových scén.

(Moja učiteľka angličtiny v Chicagu, ktorá pochádza z tejto oblasti mi rozprávala, že sa tam ako deti chodievali hrať a našli občas aj nejaké originálne indiánske pozostatky)

V súčasnosti bol nad pohorím vybudovaný výhľadový prstenec – Grand Canyon Skywalk, z ktorého si môžete obhliadnúť pohorie z výšky 2100 m – tento výhľad uchvátí vášho ducha a u tých slabších aj žalúdok.

Je samozrejme možné objednať si aj výhľadové lety vrtuľníkom, raftové zjazdy rieky Colorado River a iné dobrodružstvá.

Zo základnej školy v Drienove

Týždeň slovenských knižníc v Školskej knižnici pri ZŠ v Drienove

Slovenská asociácia knižníc aj v tomto školskom roku nadviazala na predchádzajúce úspešné ročníky a vyhlásila už 10. ročník Týždňa slovenských knižníc v dňoch 23. - 29. marca 2009 s ideovým mottom: Knižnice pre všetkých. Týždeň slovenských knižníc nezmenil svoj základný cieľ: pozitívne zviditeľňovať knižnice ako kultúrne a vzdelávacie inštitúcie prostredníctvom najrozmanitejšieho spektra aktivít a podujatí.

Ako mnohé iné knižnice na Slovensku, aj naša školská knižnica prichystala pre svojich návštevníkov niekoľko zaujímavých aktivít. V pondelok 23. 3. 2009 sme oslovili jednotlivé triedy 1. a 2. stupňa, aby v priebehu súťažného týždňa dotvorili vybranú ukážku z pera obľúbeného autora T. Brezina podľa vlastných predstáv a fantázie. Do tvorivého súťaženia sa zapojili triedy 2. až 6. ročníka. Ako najzdatnejší sa ukázali žiaci 6. ročníka, ktorí dokázali zaujímavým vystupňovať napätie príbehu a ponúkli pútavý záver. Naši mladší žiaci sa snažili rovnako a boli nemenej originálni. Všetci dovedli príbeh do šťastného konca. Našli sa dokonca aj takí, ktorí príbeh spoznali, pretože ho už čítali, podarilo sa to Katke Kulíkovej zo 4. ročníka. Sme veľmi radi, že sú medzi nami stále deti, ktoré rady čítajú a nechávajú sa unášať zaujímavými príbehmi. Najkrajšie a najoriginálnejšie detské práce sme odmenili peknými cenami.

Zároveň sme vyzvali všetkých našich čitateľov, aby doma vyhľadali knihy P. Dobšinského a doniesli ich do školy, aby sme medzi nimi mohli nájsť najstaršiu a potešiť sa tiež peknými ilustráciami. Pokračovali sme takto v celoslovenskom projekte Hľadá sa Dobšinský, do ktorého sa zapojilo 63 knižníc. Do súťaženia sa zapojilo 28 detí, niektorým z nich sa podarilo nájsť i viacero kníh. Spoločne sme prezerali jednotlivé tituly a tešili sa z pekných ilustrácií od L. Fullu, M. Benku, J. Vodrážku... Najstaršia kniha, ktorú sa nám podarilo nájsť, bola kniha z r. 1954. Išlo o knihu Prostonárodné povesti slovenské – výber, vydanú v edícii Hviezdoslavovej knižnice. Po ukončení pátrania sme v knižnici vylosovali troch výhercov, ktorých sme odmenili peknými cenami.

Počas ďalších dní si mohli deti vyskúšať, ako sa kedysi písalo husím brkom. Prekvapivo pre nás všetkých to nebolo až také ťažké, ako sme si mysleli. Počas súťažného týždňa bola naša školská knižnica otvorená pre všetkých záujemcov, ktorí sa mohli bezplatne zaregistrovať a stať sa čitateľmi knižnice.

Týždeň slovenských knižníc sa skončil. Prežili sme spoločne príjemné chvíle a už sa tešíme na ďalší ročník.

Vybíjaná

2. apríla 2009 sa žiaci našej školy zúčastnili na semifinálovom turnaji vo vybíjaní na ZŠ Prostejovská v Prešove, kde získali pekné druhé, hoci nepostupové miesto. Našu školu reprezentovali: Eva Gorejová, Soňa Sabolová, Eva Semančíková, Martina Vancová, Kristína Murajdová, Soňa Harvanová, Simona Cviková, Lenka Švihurová, Nikola Eštvániková, Viktória Ferková, Ľubomíra Sopková a Klaudia Tomková.

Hviezdoslavov Kubín

Tohtoročný Hviezdoslavov Kubín sa uskutočnil v našej opäť krajšej školskej knižnici, ktorú sme pred časom doplnili o dve pohodlné sedačky. Priestor knižnice je tak príjemným miestom na poznávanie

i oddych a celkom prirodzene i miestom konania recitačnej súťaže. Teší nás každý čitateľ, každý recitátor. Osobitne máme radosť, keď sa nám spolu podarí dosiahnuť i dôstojnú reprezentáciu školy vo vyšších súťažiach. V tomto roku nás bude zastupovať Kristínka Bartková.

Koncert „Integrácia 2009“

Jedného školského rána sme sa vybrali na koncert INTEGRÁCIA 2009. Z každej školy, ktorá sa do tohto projektu zapojila, bolo vybraných 50 detí rôznych vekových kategórií. My sme boli medzi nimi. Naše pocity sa Vám pokúsime opísať v niekoľkých vetách. Keď sme sa konečne dostali dnu, videli sme mnoho detí s rôznym postihnutím. Cely koncert moderoval P. Bruchala. V jednom z predstavení tancovali deti so sluchovým postihnutím, za srdce nás chytilo napr. i to, keď sme videli tancovať deti na vozíčku. Keď na pódium namiesto Desmondu prišiel LOBO, bolo úžasné vidieť, ako sa rozžiarili tváre nás všetkých. Celá mestská hala tancovala. Ďalšie potlesky patrili Marcelovi Berkymu, ktorý spieval so slepým dievčaťom, Tomášovi Bezdedovi, freestylemu futbalistovi s SMT. Ďalej vystúpili: sestry Bilíkové, Laci Strike a Robo Mikla. A navyše každý z nás dostal tričko! To ale nebolo prvoradá. Uvedomili sme si, aké je zdravie dôležité, ale i to, že i s hendikepom je možné dokázať veľké veci.

Už sa tešíme opäť o rok.

Keď má voda sviatok

Na úplnom začiatku bolo malé jazierko, vytvorené z modrého igelitu a priehľadnej fólie, ktoré sa rozložilo na našej dolnej chodbe a necelá stovka papierových kvapiek vody poskrývaných na tých najneuveriteľnejších miestach. S príchodom detí na vyučovanie sa pokojná atmosféra skorého rána zmenila na hotový ošiaľ hľadania. Žiaci hľadali v triedach, na chodbách, v šatni i na toaletách. Hľadalo sa pred prvou hodinou a počas prvej prestávky. Každá trieda sa chcela pochváliť čo najväčším počtom zachránených kvapiek čistej vody. Cez veľkú prestávku odovzdali žiaci vyzbierané kvapky v improvizovanom ekocentre, kde sa kvapky označili a vložili do jazierka.

Trieda, ktorá zachránila najviac kvapiek, dostala sladkú odmenu. Pre organizátorov bolo sladkou odmenou vedomie, že sa deťom environmentálna výchova v „akčnej“ forme nesmierne páčila. 22. marec - Svetový deň vody sme si pripomenuli aj krásnou filmovou prezentáciou, ktorá bola premietaná počas ďalších prestávok, nechýbal informačný panel o vode a relácia v školskom rozhlase. Ďalšou aktivitou, venovanou oslavám Dňa vody, bola aj súťaž o najkrajší pršíplášť a umelecky dotvorené gumáky, modely predvážali deti počas veľkej prestávky. Víťazi jednotlivých kategórií boli odmenení vecnými cenami.

Zlatý hrebeň

Ten deň bol na našej škole neobyčajný. Nielen preto, že o dva dni bol piatok trinásteho, ale aj popoludňajšou aktivitou nazvanou Zlatý hrebeň. Zúčastnilo sa na nej deväť šikovných dvojíc v zložení model/ka a kaderník/čka. Keďže táto súťaž bola o extravagantných účesoch, kaderníky mali veľa práce, kým dosiahli konečný efekt. Súťaž nebola len o účesoch, ale aj o líčení. Stoly boli preto plné ozdôb a dolná chodba plná vôní. Voňala najmä lakom na vlasy, vetralo sa ako o život. Na prípravu účesu a nalíčenia modeliek mali súťažiaci 30-45 minút. Víťazná dvojica postúpila do okresného kola v Prešove. Modelke Damiáne Mikolajovej a kaderničke Soni Harvanovej držíme palce.

Zo základnej školy v Drienove

Týždeň priateľstva

Tento týždeň nebol obyčajný ako tie ostatné, pretože sa na našej škole začalo podujatie s názvom Týždeň priateľstva. Príprava bola náročná, ale spoločnými silami sme to zvládli. Žiaci získavali náramky, každý deň jeden, a to s heslom dňa. Tento výnimočný týždeň prebiehal v podobe troch symbolov a troch posolstiev. Utorok sa začal prvým symbolom - úsmevom. Heslo náramku bolo: Úsmev je najlacnejší spôsob ako zlepšiť svoj vzhľad. Každý si myslel, že rozdávať úsmevy na každú stranu je jednoduché, ale tak to nebolo. Úsmev sa mal darovať milo a nezištné a nemali to byť žiadne umelé úsmevy z povinnosti. „Veď každý, koho stretnáš, si zaslúži byť pozdravený tvojim úsmevom...“ Ďalším symbolom bola ruka, pretože „všetci niekedy potrebujeme držať v dlani niečiu ruku a srdce, ktoré nám rozumie...“ Každý predsa potrebuje priateľa, ktorý s ním dokáže robiť i hlúposti... A posledný tretí symbol sa niesol v duchu srdca. Predsa len láska, nie čas zahojí všetky rany. Za týmto dňom nestáli len pekné slová a úsmevy, ale aj dobrý skutok a chuť pomáhať. Popoludňajšie stretnutia v utorok a stredu nám priniesli veľa zábavy, ale aj poučení vo forme zábavného rozprávkového príbehu, súťaží a charizmatických fotografií. Vo štvrtok sme sa všetci stali účastníkmi príbehu s názvom Slová a klinec majú veľa spoločného. Išlo o vyrozprávanie príbehu o chlapcovi, ktorý bol zlý k svojmu okoliu a jeho zlobu podfarbenú istou dávkou ironie sme si vyskúšali na vlastnej koži. Priebeh celého projektu v rámci Týždňa priateľstva bol oživený rozhlasovým vysielačom. Završený bol v piatok, a to odovzdaním symbolickej odmeny v podobe lízankového srdiečka všetkým, ktorí nešetřili úsmevom, podaním pomocnej ruky a otvoreným srdcom. Teraz nám neostáva nič iné, len dúfať, že sa takto stretneme aj o rok!

Deň narcisov

Tohtoročný v poradí už 13. ročník zbierky Dňa narcisov sa uskutočnil 17. apríla 2009. My budeme opäť pri tom. Naši žiaci v spolupráci s Úniou žien Slovenska ako dobrovoľníci Vás znova oslovia v uliciach Drienova, aby sme spolu podporili Ligu proti rakovine, jej aktivity a projekty, zdravie i prevenciu finančným príspevkom. Vopred ďakujeme za Vašu podporu!

Noc s Andersenom

3. apríla 2009 pozval Spolok slovenských knihovníkov všetky regionálne a celoštátne periodiká a médiá na ďalší ročník úspešného medzinárodného podujatia Noc s Andersenom 2009. V slovenských knižniciach prespalo viac ako 4000 detí v 120 knižniciach a školách vo všetkých regiónoch Slovenska.

K Noci s Andersenom sa prvýkrát pripojila aj Školská knižnica pri ZŠ v

Drienove. Deti dostali možnosť stráviť noc v školskej knižnici a prežiť dobrodružstvo na ceste rozprávok, súťaží, hier a dobrej zábavy. Pre deti vo veku 7 až 13 rokov bol pripravený zaujímavý a pestrý program. Spoločným stretnutím o 18:00 sa mohla celá akcia spustiť. Prišla takmer tretina detí našej školy! Večer začal presádzaním Rozprávkovníka, stromu našich čitateľov, ktorý budeme zatiaľ opatrovať v našej knižnici a na jeseň ho vysadíme do zeleného parku školy. Ďalej deti pokračovali v umeleckom šantení, keď si v tvorivej dielni mohli vlastnoručne vyrobiť vlastný poznámkový blok, tzv. Pamätníček Noci s Andersenom. Ten si nechali hneď podpísať všetkými deťmi a p. učiteľkami. Prestávka patrila pizzovej večeri, ktorú nám pripravili naše tety zo školskej jedálne. Večer pokračoval turnajom spoločenských hier, ako je Scrabble, Twister, vlastnoručne vyrobené Človeče, nehnevaj sa a pod. Čo sa deťom naozaj páčilo, bola pyžamová party. Nielen deti, ale aj ich učiteľky, teda všetci do jedného, sme sa prezliekli do pyžám a urobili si módnu prehliadku. Kto bol víťazom? Suverénne to bola naša p. riaditeľka. Pyžamko, alias baby v dupačkách, nás všetkých očarilo, spomedzi detí bol úžasný Patko Raniak. Poslali sme o tom správu aj Slovenskému rozhlasu, ktorý vysielať naživo. Vystihli sme chvíľu, keď bol na návšteve D. Hevier, mimochodom patrón nášho Hevi klubu Farebné ceruzky. Ten sa na adresu našej pyžamovej party vyjadril veľmi pochvalne: „Učiteľky v pyžamách sú najrozprávkou“. Deti využili možnosť napísať mail i SMS do Slovenského rozhlasu, a tak sme mohli niekoľkokrát v rádiu počuť úryvky z našich správ. Neskôr sme si porozprávali o našich najobľúbenejších knižkách, vytvorili sme vlastnú pamätnú pohľadnicu i pamätný list. Už teraz sa veľmi tešíme na ďalší ročník.

O knižničných podujatiach sa môžete dozvedieť viac i na: www.infolib.sk. Fotografie z našich podujatí nájdete na našej webovej stránke vo fotoalbe, rovnako i informácie o našich ďalších aktivitách: www.zsdrienov.edupage.org. Sprístupnili sme i novú stránku projektov eTwinning, do ktorých je naša škola zapojená: www.drienovschool.webnode.com.

Ďakujeme

Ďakujeme p. Nemcovej a p. Dankovej, ktoré pre našu školu organizovali vo svojich predajniach zbierky drobných mincí, i všetkým prispievateľom, vďaka čomu môžeme pre naše deti obstaráť potreby pre školské aktivity. Každá pomoc poteší. Rovnako ďakujeme za sponzorskú podporu i p. Vancovej.

Ďakujeme p. Vargovi za jeho rýchlu pomoc pri, žiaľ, v tomto školskom roku už viacerých havarijných situáciách. Prináša okamžité riešenia, čo je pre nás školákov veľmi dôležité. V tejto súvislosti oceňujeme i spoluprácu s p. starostom J. Petrom a pracovníkmi OcÚ.

Modernizujeme

Od začiatku školského roka sme sa už stihli „vylepšiť“. Za všetky učebné pomôcky, didaktické prostriedky, techniku či ostatné vybavenie spomenieme napr. pomôcky na prírodovedné predmety i 1. stupeň, edukačný softvér na viaceré vyučovacie predmety, mnoho nových knižných jednotiek, ale i sedacie súpravy do knižnice a ŠKD. Každá trieda je vybavená novou, skutočne modernou audiotechnikou. Kúpili sme interaktívnu tabuľu eBeam, absolvovali sme už aj školenie, a tak ju postupne uvedieme do vyučovania. obstarali sme aj nové tlačiarne, počítačovú zostavu či vizualizér a projektor s ultrakrátkou projekciou. nezabudli sme ani na vybavenie ŠKD a ŠJ.

Našou snahou je neustále skvalitňovať výchovno-vyučovaciu proces, zabezpečovať materiálne podmienky na stúpajúcej úrovni sa nám darí i vďaka spolupráci s našim rodičovským združením.

Mgr. Rastislav Pribula - OXCOM

Kvetná 24, 082 04 Drienov

tel. 0908 084 383

www.oxcom.sk, oxcom@oxcom.sk

Počítače, notebooky, komponenty do počítačov, tlačiarne, spotrebný materiál do tlačiarň, komplet počítačový sortiment za výborné ceny. Servis a opravy počítačov za polovičné až tretinové ceny oproti iným firmám. Zhotovenie a prevádzka internetových stránok. Realizácia menších sietí. Ponúkame aj používané značkové počítače a príslušenstvo zo zahraničných bánk za výborné ceny.